

[Justitsministeren]

siden til det køretøj, der overhales. Man kan spørge, om det ikke er bedre at have denne regel fremfor at sætte en meterstørrelse ind i loven, som jo må blive meget, meget vanskelig for politiet at administrere.

Hvad angår forslaget om, at højresvingende bilister som hovedregel skal give plads for ligeudkørende cyklister (B 56), må man nok sige, at det kan komme til at betyde en forringelse af færdselssikkerheden for cyklisterne selv. Den gældende regel, hvorefter en bilist ved svingning til højre skal holde så langt ud til kørebanens kant som muligt, synes mig at være velbegrundet. Reglen giver, tror jeg, den bedst opnåelige sikkerhed for, at bilisten under svingningen ikke påkører ligeudkørende cyklister.

Forslaget om at forlænge det gældende standsnings- og parkeringsforbud ved vejkryds fra 5 m til 10 m fra krydset (L 101) ville, som man også har påpeget i lovforslaget, indebære en tilbagevenden til de regler, der var gældende forud for færdselsloven af 1976. Når folketinget dengang besluttede sig for at gå fra de 10 m ned til de 5 m, var det bl.a., fordi der ikke fandtes at være afgørende færdselssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved ændringen, som jo indebar en forøgelse af det gadeareal, som loyligt kan benyttes til parkering. I øvrigt gælder forbuddet mod parkering nærmere end 5 m fra vejkryds kun, hvis der ikke gennem afmærkning er fastsat andet. Hvis parkering nærmere end 10 m fra et vejkryds i det enkelte tilfælde ikke kan anses for forsvarlig på grund af oversigtsforholdene, vil der være mulighed for at indføre standsnings- og parkeringsforbud ved afmærkning. Her står vi således over for spørgsmålet: skal vi gennemføre en ny, mere restriktiv regel, eller skal vi opretholde den noget mere smidige bestemmelse, vi har i øjeblikket om, at man kan udvide den afstand på de 5 m, der er tale om, ved en afmærkning de steder, hvor man finder det nødvendigt?

Til sidst vil jeg gerne sige, at jeg tillægger hensynet til de svage trafikanter overordentlig stor vægt i hele færdselssikkerhedsarbejdet. Det mener jeg også vi har gjort både igennem administrationen af færdselsloven og igennem det lovforslag, der blev fremsat i oktober måned, og som jo behandles i retsudvalget og forhåbentlig er nær en færdiggørelse. Der er elementer i det, der har til for-

mål at sikre de svage trafikanter. F.eks. er der i byerne foreslået øget anvendelse af hastighedsdifferentiering og lavere hastigheder for lastvogne, og disse forslag vil betyde en færdselssikkerhedsmæssig gevinst for cyklisterne.

Der er også i lovforslaget peget på, at justitsministeriet forbereder udsendelse af nye regler for afmærkning af cykelfelter i kryds, og jeg forventer, at disse regler vil kunne træde i kraft i løbet af foråret. Der er således gjort noget.

Jeg synes også, det er rimeligt at nævne, at ideen i det nye færdselslovforslag jo er, at man gennem en forøgelse af hastighedsgrænserne overfører en trafik fra de veje, hvor der også er svage trafikanter, til motorvejene, hvor de svage trafikanter ikke findes. Efter min opfattelse er det også en vej til beskyttelse af de svage trafikanter simpelt hen derved, at der så skulle blive færre motorkøretøjer på de andre veje.

Men retsudvalget er jo ikke færdig med behandlingen endnu, og hvis forslag af den art, der er fremkommet her, eller andre forslag skulle tilføres færdselsloven til yderligere sikring af cyklisterne, har folketinget mulighed for at arbejde med det i retsudvalget.

Jimmy Stahr (S):

Justitsministeren og jeg havde i går en lille diskussion om smukke ord og brug af smukke ord, og nu begynder jeg at tro, at der er noget i vejen med min hørelse eller min forstand, og det er jo altid beklageligt, for nu har jeg faktisk den samme fornemmelse igen. Der blev sagt mange smukke ord om disse forslag, men jeg kunne faktisk ikke høre, om ministeren egentlig afviste alle forslagene, eller hvad det egentlig var, der skete. Jeg ville i hvert tilfælde gerne, inden vi forlader denne sal, være helt klar over, om der i dette lå en total afvisning, eller om det var sådan, at de smukke ord igen tog overhånd, for jeg forstod, at der var en del roser til forslagene. Så lad mig i hvert fald fortsætte den del af det.

Jeg har også roser til dem. Vi er i socialdemokratiet positive og går ind for forslagene. Vi vil godt drøfte nogle af dem nærmere. Jeg kan sige med det samme, at lovforslag L 101 og beslutningsforslag B 57 går vi uden videre ind for. De to andre forslag synes jeg deri-